

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

71599

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 26.08.1971 (P. 150 206)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 30.05.1973

Opis patentowy opublikowano: 12.10.1974

Kl. 37e, 3/08

MKP E04g 3/08

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Lwów

Twórca wynalazku: Zdzisław Siembieda

Uprawniony z patentu tymczasowego: Stocznia im. Komuny Paryskiej, Gdynia (Polska)

Rusztowanie zaciskowe

Przedmiotem wynalazku jest rusztowanie zaciskowe, składające się z zaciskowego uchwytu, wspornika, stójki, barierki i podestu, stosowane zwłaszcza przy pracach wewnątrz kadłuba statku.

Do prac wewnątrz kadłuba statku stosuje się zaciskowe rusztowania montowane do profilowych usztywnień. W dotychczas znanym rusztowaniu, wspornik połączony jest z zaciskającą płytą, która osadzona jest mimośrodowo w uchwycie składającym się z dwóch szczęk. Do wspornika zamocowana jest stójka, a na wsporniku ułożony jest podest. W stójce osadzona jest barierka. Rusztowanie to jest niedogodne w stosowaniu. Profile usztywnień oraz zaciskowe uchwyty wykonane są w pewnych granicach tolerancji. Z tego względu sąsiednie wsporniki nie leżą często w jednej płaszczyźnie poziomej. Ułożenie wsporników w różnych płaszczyznach utrudnia często prawidłowe położenie podestu. Zdarza się często, że wsporniki są pochylone o kąt uniemożliwiający ich eksploatację, a zwłaszcza po jakimś okresie eksploatacji. Rusztowanie to ma ograniczony zakres stosowania. Można je stosować tylko do usztywnień położonych pionowo, a więc w cylindrycznej części kadłuba statku.

Celem wynalazku jest usunięcie podanych niedogodności przez skonstruowanie rusztowania bardziej uniwersalnego, umożliwiającego regulację położenia wspornika.

Zgodnie z wytyczonym zadaniem, regulację położenia wspornika uzyskuje się według wynalazku dzięki temu, że wspornik połączony jest z krzywką osadzoną obrotowo i przesuwnie między szczękami uchwytu. Dodanie krzywki, która naciska na zaciskającą płytę oraz może być względem niej przesuwana, umożliwia regulację położenia wspornika.

Rusztowanie według wynalazku jest bardziej uniwersalne i dogodne w stosowaniu. Może być stosowane do usztywnień pionowych i pochylonych, a zatem wewnątrz całego kadłuba statku. Położenie wspornika może być w każdej chwili poprawione wobec czego poprawia się znacznie jakość rusztowania.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia rusztowanie założone na usztywnienie w widoku z boku, fig. 2 – rusztowanie w przekroju wzdłuż linii A–A na fig. 1, a fig. 3 – fragment zamocowania barierki w przekroju wzdłuż linii B–B na fig. 1.

Rusztowanie, w przykładzie wykonania, składa się z uchwytu 1 wspornika 2, stójki 3 i barierki 4. Uchwyt 1 składa się z kształtowej szczęki 5, prostej szczęki 6 i umieszczonej między nimi zaciskającej płyty 7, przy czym wszystkie te elementy połączone są ze sobą obrotowo sworzniem 8. Do wspornika 2 zamocowana jest

krzywka 9 osadzona między szczękami 5, 6 i stykająca się z zaciskającą płytą 7. Z krzywką 9 związany jest sworzeń 10, który przechodzi przez podłużny otwór 11 w szczęcie 6 i jest osadzony w ruchomej kostce 12 mechanizmu przesuwu 13. Mechanizm przesuwu 13 składa się z ruchomej kostki 12, w której osadzona jest obrotowo śruba 14, przy czym śruba ta wkręcona jest do stałej kostki 15 zamocowanej na stałe do prostej szczęki 6. Półka kształtowej szczęki 5 ma otwór 16, nad którym zamocowana jest nakrętka 17, w którą wkręcona jest zaciskająca śruba 18. We wsporniku 2 osadzona jest stójka 3 wyposażona w wycięcie 19 przeznaczone na osadzenie barierki 4. Do końca stójki zamocowany jest czop 20. Każda z barierki 4 ma wysuwane pręty 21 zakończone prostokątnymi płytkami 22. Na górnej krawędzi wspornika 2 i uchwytu 1 ułożony jest podest 23.

Przed założeniem wspornika 2, przygotowuje się uchwyt 1 do założenia na usztywnienie. W tym celu odchyła się kształtową szczękę 5 pod kątem 90° względem prostej szczęki 6 i zaciskającej płyty 7. Następnie kształtową szczękę 5 nakłada się na usztywnienie, a prostą szczękę 6 obraca się o kąt 90° , po czym ustawia się zaciskającą płytę 7, a następnie opuszcza się wspornik 2 tak, aby krzywka 9 naciskała na krawędź zaciskającej płyty 7. Ciężar wspornika 2 poprzez krzywkę 9 powoduje docisk zaciskającej płyty 7 do usztywnienia i zakleszczenie uchwytu 1 względem usztywnienia. Dla pewniejszego zabezpieczenia uchwytu 1 przed przesuwaniem, zakręca się zaciskającą śrubę 18. Potem ustawia się wspornik 2 w linii poziomej za pomocą śruby 14. Obrót śruby 14 powoduje przesunięcie ruchomej kostki 12 wraz ze sworzniem 10 i krzywką 9. Przesuwanie krzywki 9 w kierunku do usztywnienia powoduje podnoszenie końca wspornika 2, natomiast przesuwanie w odwrotnym kierunku powoduje opuszczenie końca wspornika 2. Następnie zakłada się stójkę 3 w taki sposób, aby czop 20 pokrywał się z wybraniem w ściankach wspornika 2, po czym stójkę 3 obraca się o kąt 180° . Po założeniu następnych wsporników 2, zakłada się barierki 4 oraz podesty 23.

Zastrzeżenia patentowe

1. Rusztowanie zaciskowe składające się z zaciskowego uchwytu, wspornika, stójki, barierki i podestu, **znamiennie tym**, że wspornik (2) połączony jest z krzywką (9) osadzoną obrotowo i przesuwnie między szczękami uchwytu (1).

2. Rusztowanie według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że krzywka (9) wyposażona jest w sworzeń (10) osadzony w mechanizmie przesuwu (13), przy czym sworzeń ten przechodzi przez podłużny otwór (11) wykonany w jednej ze szczęk uchwytu (1).

3. Rusztowanie według zastrz. 2, **znamiennie tym**, że mechanizm przesuwu składa się z ruchomej kostki (12), w której osadzona jest obrotowo śruba (14) wkręcona w stałą kostkę (15) zamocowaną do szczęki uchwytu (1).

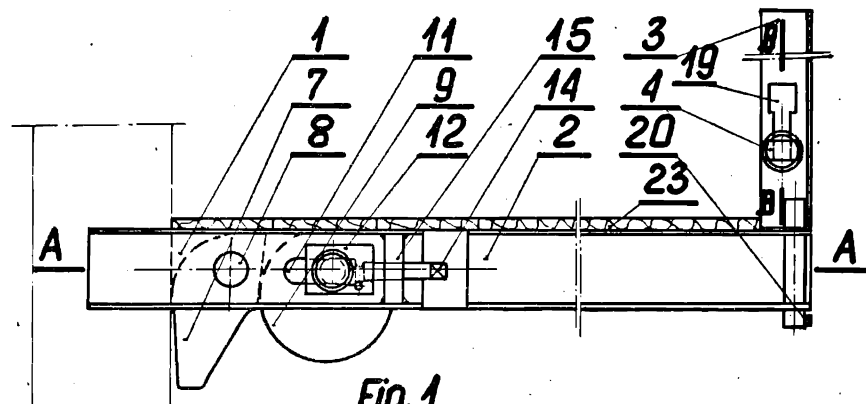

Fig. 1

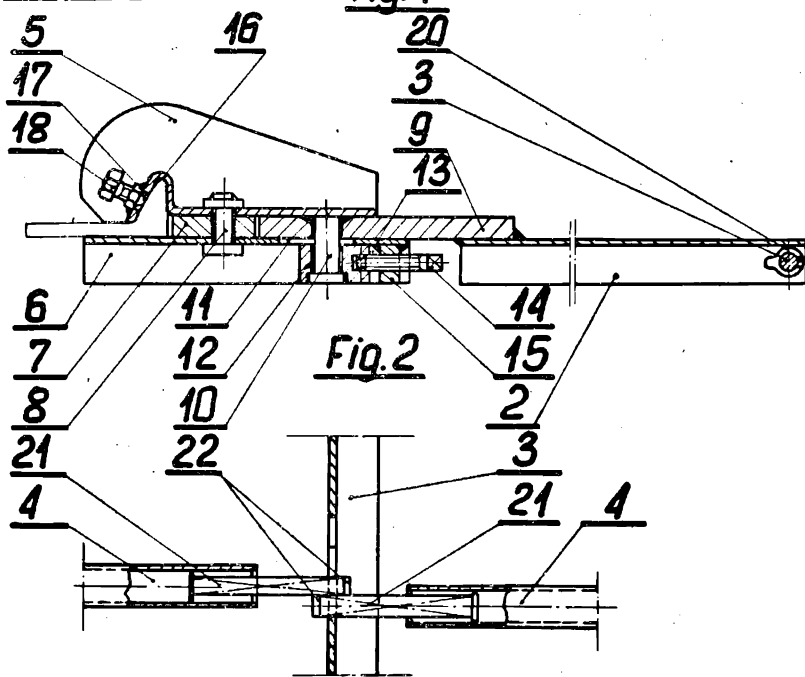

Fig. 2

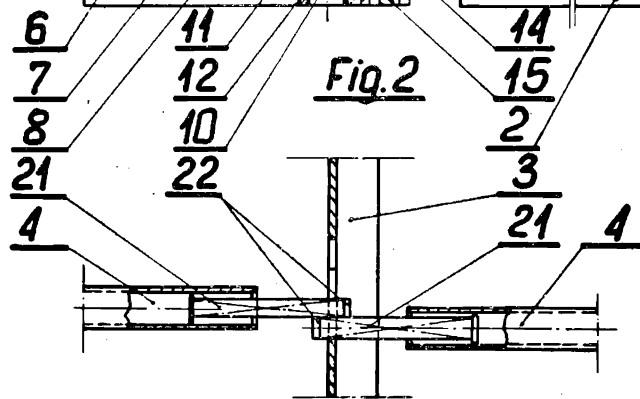

Fig. 3